

VERTEL- THEATER

IS DAT WEL
STOER?

“Vertellen, dat is toch meer voor jonge kinderen?”, vragen docenten soms. Nee. Vertellen heeft misschien een stoffig imago, maar jongeren vinden het vaak hartstikke leuk. Ik heb meermalen een aula of theater vol jongeren ademloos zien genieten van een verteltheatervoorstelling.

VRIENDSCHAP EN TROUW

Het is een gewone dinsdag in mei op het Helen Parkhurst in Almere als de verhalenvertellers van de Jonge Honden de leerlingen van de eerste klassen en de tweedeaars cultuurklas meenemen in het grote Hindoestaanse epos Mahabharata. In een decor, bestaande uit touwen die een boksring vormen en drie stoelen, zetten ze dit uur durende epos als een vertelshow neer, vol vuurkunsten, wapengekletter en mooie muziek. Vijf broers kunnen allemaal wat. De één is sterk, de ander slim en de derde kan goed schieten. Wanneer ze allemaal een beetje beter zijn dan de kroonprins, beginnen de problemen. De plagerijtjes monden uit in toernooien, weddenschappen en veldslagen vol briesende paarden, stampende olifanten en regens van pijlen. De leerlingen mochten als publiek meedoen in de strijd. Een spannend stuk, dat vragen oproept over vriendschap en trouw en het onderscheid tussen goed en kwaad laat vervagen; er is geen winnaar, iedereen verliest.

FANTASIE EN VERBEELDING

Theaterverteller Wijnand Anansi Stomp hult met zijn voorstellingen de school meteen in Caribische sferen. In rap tempo komen verschillende typetjes langs, van Antilliaanse ooms en tantes tot Surinaamse oma's en Groningse buurvrouwen. Stomp groeide op Curaçao op en vertelt in zijn voorstelling hoe het was om als

12-jarig Antilliaans jongetje ineens naar Groningen te verhuizen. Hij weet leerlingen direct te boeien. Door zijn mix van Storytelling met Stand-up Comedy laat hij ook onderuitgezakte leerlingen opveren: ze luisteren aandachtig en lachen veelvuldig om de rare typetjes.

Wijnand Stomp, Verteller van het jaar 2013, zegt hierover: “Ik vertel over diversiteit; hoe meer je over een andere cultuur weet, hoe rijker je bent. Door het ‘Standup-story’ karakter van mijn voorstellingen komen jongeren makkelijker in het verhaal. Ook op het VMBO raken ze altijd in de ban en wordt het een succes. Wat ik de jongeren bied, is iets anders dan wat ze dagelijks meemaken of beleven. Ik laat hen zien dat je met niks heel veel kunt creëren, dat fantasie en verbeelding belangrijk zijn in het leven”.

**“IK VOND HET ECHT
ONTZETTEND LEUK! WANT
MEESTAL ZIJN ZULKE
VOORSTELLINKJES ECHT
HEEL SAAI, MAAR DIT WAS
ACTIEF EN GOED GEDAAN”
SCHRIJFT EEN
LEERLING NADIEN
OP FACEBOOK.**

Dat is ook de missie van Het Verteltheater uit Utrecht: mensen raken in hun belevingswereld en meenemen naar nieuwe, uitdagende werelden. Het verhaal speelt zich vooral af in de verbeelding van het publiek zelf. Hierdoor komt het verhaal binnen. Dat stimuleert de verbeeldingskracht en fantasie, inspireert en maakt creatief.

LEERLINGEN BOEIEN

Ook Eric Borrias speelt regelmatig in het VO met groot succes zijn voorstelling ‘Koude rillingen en ander ongemak’, vol bloedstollende verhalen uit Wales. Verhalen die eens niet eindigen met ‘en ze leefden nog lang en gelukkig’. Eric vertelt op een theatrale, voor iedereen begrijpelijke manier en weet jongeren te boeien tot de laatste minuut. Hij is niet voor niets één van de meest gevraagde vertellers van ons land.

Eric Borrias vertelt: “Het leuke van VO-leerlingen is dat zowel zij als hun docenten met de nodige twijfels naar de voorstelling komen: ‘Verhaaltjes? Dat is toch kinderachtig?’ ‘Hoe gaan de leerlingen zich gedragen? Help!’ En dan de verbazing: ‘Wow, gaaf verhaal!’ ‘Is dat mijn klas? Nooit gedacht dat ze zo gepakt zouden worden.’”

ERNST WEERSTRA

THEATERBUREAU HET VERTELTHEATER UIT UTRECHT